

c. xvii. 30. *Secundum hæc erit, qua die Filius hominis revelabitur; subdit enim: In illa hora qui fuerit in tecto, & vasa ejus in domo, non sendat tollere illa. Vide etiam Luc. xviii. 7. & xix. 39. & xxi. 6.*

de Christo Judice explicandum est, venturo vel ad mortem non longe futuram illorum, ad quos scribit, vel ad liberandos Fideles suos a Judæorum impotentia: quod paucis inde annis contigit in populi illius terribili calamitate atque ruina. Idem vero Apostolus Hebræos ad fidem Christi conversos, & a se tribus in sua incredulitate obduratis vexatos, sperare jubet pacem Hebr. x. 25. *consolantes, & tanto magis quanto videritis appropinquantem diem. Terribilis autem quædam expectatio Judicii, & ignis æmulatione, quæ consumtura est adversarios.* Tum ad patientiam eos hortatur versiculo 37. hæc subdens: *Abhuc enim Modicum aliquantulum, qui Venturus est, Veniet, & non tardabit.* Ita & Jacobus in Epist. sua. v. 7. *Patientes igitur estote, fratres, usque ad Adventum Domini.* Et infra: *Patienter igitur estote & confirmate corda vestra, quoniam Adventus Domini appropinquavit. Ecce Judex ante janam adfuit.* Coniungenda quoque cum hisce locis sunt; quæ concordi doctrina Johannes Apostolus tradidit in Epist. i. c. 2. 18. scribens: *Filioli, novissima hora est; & sicut audistis, quia Antichristus venit, & nunc Antichristi multi facti sunt (de Gnosticis Hæreticis, qui Ecclesiam Dei tunc infestabant, loquitur) unde scimus, quia novissima hora est.* Infra addit: *Filioli, manete in eo, ut quum apparuerit, babeamus fiduciam, & non confundamur ab eo in Adventu ejus.* Hæc & alia similia referre ad universale Judicium magno cum incommodo coneris; & deceptos imaginari Apostolos Christi, blasphemiam saperet. Ergo præter solemnem & gloriosum Christi Adventum, quem in fine Mundi Christiani quique expectamus, alios illius Adventus in Scripturis sacris indicatos videmus; hoc est, aut ad mortem singulorum Fidelium, ad quos Apostoli scribebant, aut ad Templi & Reipublicæ Judaicæ postrema fata, paucos post annos subsequuta: quod & S. August. agnovit lib. xx. cap. v. de Civ. Dei. Quos autem tunc viventes hortatur Johannes, ut *quum Christus apparuerit, babeant fiduciam* (appariturum vero brevi satis prodit) hos cap. subsequenti vers. 2. aliis hisce verbis solatur: *Carissimi, nunc filii Dei sumus; & nondum apparuit, quid erimus. Scimus, quoniam quum apparuerit, similes ei erimus; quoniam videbimus eum: sicuti est. Si hæc, uti videtur, cum præcedentibus coherent, jam habes, non expectasse Justos Resurrectionem Corporum in postremo Judicio, ut ad summam Beatitudinem, & Visionem Dei admitterentur. Hoc ipsum vero edocuit Apostolus idem a Christo dilectus, Apoc. 2. 25. *Tamen id, quod habetis, tenete, donec veniam.* Et infra cap. 3. 3. *Si ergo non vigilaveris, veniam ad te tamquam fur, & nescies, qua hora veniam ad te.* Et rursus eodem cap. 3. 11. *Quoniam servasti verbum patientiæ meæ, & ego servabo te ab hora tentationis, quæ ventura est in orbem universum tentare habitantes in terra.* Ecce*